

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9702

гр. София, 20.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 20.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **2847** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. О. Г. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез процесуалния представител адв. Р. И. от САК, срещу Заповед № 225з-341/05.03.2025г., издадена от Б. Б., на длъжност КО в 03 взвод, сектор "ОП" в 01 РУ СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б."а" от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване регистрацията на МПС, с табели с регистрационен номер СА7678Х, за срок от шест месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед с мотив, че отнапред е ясно, че жалбоподателят е лишен неправоремно от правото да управлява конкретното МПС и е налице застрашен частен интерес, надделяващ над обществения, тъй като жалбоподателят ще бъде възпрепятстван да се грижи за детето си, като въпросното МПС той ползва за да се придвижва по- бързо и за да има възможност своевременно да достига до дома си и прибира детето си от ясла.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и доводите на жалбоподателя за спиране на изпълнението на оспорената заповед, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и в хода на оспорване на издадена заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по обжалване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на

ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на посочените в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на предполагаемите предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В настоящия случай принудителната административна мярка е въз основа на АУАН, с твърдяно за установено нарушение на чл.150А, ал.1 от ЗДвП- водачът управлява МПС без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че акта ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. Съдът не може да възприеме за основателни твърденията, че жалбоподателят ще бъде възпрепятстват да полага ефективни грижи за детето си като единствен родител, тъй като собственият му мотоциклет не е единственият бърз начин за придвижване, дори и да е вярна тезата, че той е единствено лице, което се грижи за детето си. Развитите в жалбата доводи, свързани с преценката за законосъобразност на издадената заповед, съдът следва да осъществи с акта си по същество.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. О. Г. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез процесуалния представител адв. Р. И. от САК, срещу Заповед № 225з-341/05.03.2025г., издадена от Б. Б., на длъжност КО в 03взвод, сектор "ОП" в 01 РУ СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б."а" от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване регистрацията на МПС, с табели с регистрационен номер СА7678Х за срок от шест месеца..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.